

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 555, fax: 234 665 444
e-mail: posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02293/16-25

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 40 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 19. dubna 2016 o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků takto:

Účastníku řízení: Všeobecné fakultní nemocnici v Praze, příspěvkové organizaci, se sídlem U Nemocnice 499/2, 128 08 Praha 2, IČ: 000 64 165, se v souvislosti s uchováváním osobních údajů dcery ... – ..., nar. ..., bytem ... na screeningové kartičce novorozence v rámci novorozeneckého laboratorního screeningu, včetně biologického materiálu, kterým je suchá kapka krve ..., jako nosič citlivých údajů po dobu delší než 5 let, čímž došlo k porušení právní povinnosti uložené správci osobních údajů v § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnosti správce osobních údajů uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování, ukládá:

- Povinnost zlikvidovat osobní a citlivé údaje ..., nar. ..., bytem ..., uchovávané na screeningové kartičce v souvislosti s novorozeneckým laboratorním screeninem, v rozsahu: jméno a příjmení novorozence, rodné číslo novorozence nebo matky, pojišťovna novorozence nebo matky, porodní hmotnost, datum a čas narození, datum a čas odběru, kódové číslo odběru, jméno a telefon praktického dětského lékaře, jméno, příjmení, telefon a adresa pobytu matky a informace o tom, zda jde o první nebo opakovaný odběr, včetně nosiče citlivých údajů, tj. biologického materiálu, kterým je suchá kapka krve ..., tedy všechny osobní a citlivé údaje uchovávané na screeningové kartičce ..., a to ve lhůtě 4 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí.
- a dále povinnost podle § 79 odst. 5 správního řádu nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol je IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto rozhodnutí je podnět ... ze dne 20. srpna 2014, právně zastoupené Mgr. et Mgr. Janem Vobořilem, advokátem, se sídlem Praha 7, U Smaltovny 32/1115, 170 00, osvědčení ČAK 15017, plná moc ze dne 12. června 2014, dále písemný materiál, který byl shromážděn v rámci kontroly č.j. UOOU-01693/14, provedené inspektorkou Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) PaedDr. Janou Rybínovou ve Fakultní nemocnici Olomouc ve dnech 5. března 2014 – 23. dubna 2015, č.j. UOOU-01693/14, dále v rámci provedené kontroly ve Fakultní nemocnici Brno ve dnech 5. března 2014 – 23. dubna 2015, č.j. UOOU-01679/14, spis správního řízení č.j. UOOU-07393/15, vedený ve věci uložení opatření k nápravě podle § 40 zákona č. 101/2000 Sb. s Ministerstvem zdravotnictví ČR, se sídlem Palackého náměstí 4, 128 01 Praha 2, IČ: 000 24 341, č.j. UOOU-07393/15, včetně Rozhodnutí o rozkladu Ministerstva zdravotnictví ČR předsedkyně Úřadu č.j. UOOU-07393/15-31, ze dne 10. prosince 2015 v téže věci, Metodický návod Ministerstva zdravotnictví ČR k zajištění celoplošného novorozeneckého laboratorního screeningu a následné péče publikovaném ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví ČR č. 6/2009, skutečností známé správnímu orgánu z úřední činnosti a další spisový materiál, shromážděný na základě šetření podnětu inspektorkou Úřadu PaedDr. Janou Rybínovou, který je součástí správního spisu.

Dle § 111 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) v platném znění (dále jen „zákon č. 372/2011 Sb.“), je Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, příspěvkovou organizací, kterou zřídilo Ministerstvo zdravotnictví České republiky. Všeobecná fakultní nemocnice v Praze má způsobilost mít práva a povinnosti, jakož i způsobilost být účastníkem tohoto správního řízení.

Tomuto správnímu řízení předcházelo správní řízení vedené Úřadem jako odvolacím orgánem ve věci uložení opatření k nápravě ve smyslu § 40 zákona č. 101/2000 Sb. s Ministerstvem zdravotnictví ČR, vedené pod č.j. UOOU-07393/15. Proti Rozhodnutí v uvedeném správním řízení č.j. UOOU-07393/15-25 ze dne 31. srpna 2015, podal účastník řízení, tj. Ministerstvo zdravotnictví ČR rozklad dne 7. září 2015, na základě kterého předsedkyně Úřadu jako odvolací orgán dne 10. prosince 2015 rozhodla (č.j. UOOU-07393/15-31), že uvedené Rozhodnutí Úřadu č.j. UOOU-07393/15-25 jako prvostupňového orgánu ze dne 31. srpna 2015, se zrušuje a řízení se zastavuje. Odvolací orgán kromě jiného uvedl, že se zaměřil na problematiku stanovení toho, kdo v rámci předmětného zpracování (v rámci novorozeneckého laboratorního screeningu) zastává pozici správce a připomenul *„že fakultní nemocnice je podle § 111 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. státní příspěvkovou organizací, vůči níž vykonává zřizovatelskou funkci Ministerstvo zdravotnictví ČR. Žádný zákon ani obecně závazný právní předpis však tento vztah neupravuje. To ve svém důsledku v jisté míře problematizuje jakýkoli řídicí akt Ministerstva zdravotnictví ČR vůči nemocnicím. Tyto řídicí akty proto je třeba odvozovat spíše z pravomoci Ministerstva zdravotnictví ČR jakožto ústředního správního orgánu pro oblast zdravotnictví“*.

Dále odvolací orgán analyzoval Metodický návod Ministerstva zdravotnictví ČR k zajištění celoplošného novorozeneckého laboratorního screeningu a následné péče publikovaném ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví ČR č. 6/2009 (dále také „Metodický návod“) a konstatoval, že *„se neodvolává na žádné zákonné zmocnění a jeho závaznost je tedy sporná. Co se týká jeho obsahu, zahrnuje především popis postupů při provádění novorozeneckého laboratorního screeningu včetně popisu postupů při pořizování dokumentace a stanovuje kompetence při provádění laboratorních vyšetření a zajištění následné péče pro případ diagnostikované choroby. Ohledně vlastního zpracování osobních údajů fakultními nemocnicemi Metodický návod v zásadě pouze stanoví, že laboratoře novorozeneckého screeningu (tedy určené fakultní nemocnice) „zajistí adekvátní skladování a archivaci novorozeneckých screeningových kartiček po dobu minimálně 5 let tak, aby mohly být použity pro opakování vyšetření při jakékoli nejasnosti z předcházejícího vyšetření (např.*

při podezření na falešnou negativitu) a zároveň byly chráněny před případným zneužitím.“ (viz čl. 4 odst. 8). Metodický návod tedy ve svém důsledku postihuje všechna zdravotnická zařízení poskytující péči novorozencům a neomezuje se na fakultní nemocnice. Z obsahového hlediska tudíž musí být hodnocen jako akt sui generis (spíše doporučujícího charakteru) a nikoli jako řídicí úkon zřizovatele. Podle názoru odvolacího orgánu pak výše uvedené v žádném případě neodůvodňuje závěr, že by účastník řízení byl v pozici správce osobních údajů. Především proto, že v rozporu s definicí dle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. závazně a ani komplexně neurčil prostředky zpracování osobních údajů a tyto záležitosti v zásadě ponechal v pravomoci fakultních nemocnic. Je také sporné, do jaké míry určil účel zpracování osobních údajů; tento účel totiž primárně vyplývá ze zákona, především z ustanovení § 28 zákona č. 373/2011 Sb. Odvolací orgán tudíž došel k názoru, že účastník řízení jako ústřední správní orgán, resp. jako zřizovatel pouze uložil příslušným fakultním nemocnicím činnosti, ze kterých vyplynula nutnost vystupovat v pozici správce osobních údajů, aniž by sám tuto pozici zastával. To v zásadě připouští i samo rozhodnutí, které ve výrokové části uvádí, že účastník řízení... „ponechal odpovědnost za zpracování osobních a citlivých údajů na zdravotnických zařízeních, tedy porodnicích, pediatrických zařízeních, laboratořích a fakultních nemocnicích...“ Lze dále připomenout, že odpovědnost za zpracování je jedním z imanentních znaků správce osobních údajů dle definice obsažené v § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. Z uvedených důvodů tedy odvolací orgán shledal, že účastník řízení není subjektem, kterému jako správci bylo možné ukládat jakákoliv opatření k nápravě. Ohledně opatření k nápravě 1) považuje odvolací orgán za nezbytné doplnit, že vztah mezi správcem a zpracovatelem má dle § 6 zákona č. 101/2000 Sb. buď vyplývat z právního předpisu (tj. být jím upraven) anebo být založen smlouvou obsahující vymezené náležitosti. Vzhledem k nejasnému charakteru Metodického návodu, je nutno zpochybnit tu část opatření k nápravě 1), podle níž by žádoucí stav měl být dosažen prostřednictvím novely (změny) Metodického návodu; zde by bylo na místě uzavření příslušné smlouvy. Příslušná pasáž opatření k nápravě 1) proto je v rozporu s § 6 zákona č. 101/2000 Sb. Z řečeného nicméně nevyplývá, že se na Ministerstvo zdravotnictví neklade v rovině ústavněprávní povinnost vytvořit odpovídající regulační rámec v oblasti ochrany soukromí a osobních údajů. Ochrana ústavnosti není a ani z povahy věci nemůže být pouze úkolem Ústavního soudu, nýbrž je úkolem všech orgánů veřejné moci. Patří se předeslat, že zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v § 10 odst. 1 stanoví, že Ministerstvo zdravotnictví je ústředním orgánem státní správy pro zdravotní služby, ochranu veřejného zdraví, zdravotnickou vědeckovýzkumnou činnost, poskytovatele zdravotních služeb v přímé řídicí působnosti, (...) a zdravotnický informační systém (...).5/6 Již vzhledem k tomuto vymezení kompetencí Ministerstva zdravotnictví je třeba připomenout judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a Ústavního soudu týkající se povinností zákonodárce přijmout normativní řešení. Parlamentní shromáždění Rady Evropy v rezoluci č. 428 z roku 1970 v odstavci C7 konstatovalo, že čl. 8 Úmluvy by měl chránit nejen před státem, ale i před soukromými osobami. Že čl. 8 Úmluvy nezahrnuje pouze zákaz zásahů do soukromého života, nýbrž i pozitivní závazky, dokládají kupř. rozsudky *ESLP Marckx v. Belgie*, *Airey v. Irsko* a *Leander v. Švédsko*. K vytvoření odpovídající úpravy se ESLP vyjádřil rovněž ve věcech *Z a další v. Spojené království*, *E. v. Spojené království* a *KU v. Finsko*“.

Dále odvolací orgán uvedl „Pochybení Ministerstva zdravotnictví vyplývá rovněž z ustáleného náhledu na kategorii „genetického soukromí“, které představuje jednu z nejdůležitějších a nejdiskutovanějších komponent práva na informační sebeurčení. Toto právo je nezbytnou podmínkou nejen pro svobodný rozvoj a seberealizaci jednotlivce ve společnosti, nýbrž i pro ustavení svobodného a demokratického společenského řádu. Relevanci genetického soukromí spolehlivě dokládá též literatura z oblasti přírodních věd. Dlužno zmínit zejména texty E. E. Schadt, Sangsoon Woo, Ke Hao: *Bayesian method to predict individual SNP genotypes from gene expression data*. *Nat Genet.* 2012 May; 44(5):603-8, a dále M. Gymrek, A. L. McGuire, D. Golan, E. Halperin, Y. Erlich: *Identifying personal genomes by surname inference*. *Science.* 2013.; 339(6117):321-4. Výroková část tohoto rozhodnutí tudíž v žádném případě neimplikuje absenci povinností Ministerstva

zdravotnictví stran vytvoření úpravy splňující požadavky na adekvátní ochranu soukromí a osobních údajů. Toto byly hlavní důvody, na jejichž základě odvolací orgán shledal nesprávnost a nezákonnost rozhodnutí včetně nesprávnosti a nezákonnosti uložených opatření k nápravě a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Pro pořádek se pak odvolací orgán zabýval i dalšími relevantními aspekty rozhodnutí včetně procesu předcházejícímu jeho vydání, především zahrnutými v další argumentaci účastníka řízení. Ohledně problematiky stanovení doby uchování osobních údajů vztahujících se k novorozeneckému screeningu odvolací orgán shledal, že předmětné údaje se týkají zdravotních služeb, resp. nepochybně mají relevanci ke zdravotnímu stavu pacienta. Dále je nutné uvést, že podle § 2 zákona č. 373/2011 Sb. se ustanovení zákona č. 372/2011 Sb. v souvislosti s poskytováním specifických zdravotních služeb použijí, pokud není stanoveno jinak; ohledně vedení zdravotnické dokumentace ovšem jinak stanoveno není. Předmětné údaje tedy v každém případě podléhají režimu podle § 53 a násl. zákona č. 372/2011 Sb. a prováděcí vyhlášky č. 98/2012 Sb. Dále lze připomenout ustanovení § 53 odst. 2 zákona č. 372/2011 Sb., podle něhož zdravotnická dokumentace obsahuje též informace „o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb“ a dalších významných okolnostech 6/6 „při poskytování zdravotních služeb“. Ostatně sama vyhláška č. 98/2012 Sb. v ustanovení § 1 odst. 3 stanoví, že zdravotnická dokumentace obsahuje i „záznamy, součásti a jiné skutečnosti stanovené... zákonem o specifických zdravotních službách“. Z druhé strany je zjevné, že vyhláška č. 98/2012 Sb. se předmětnou záležitostí specificky nijak nezabývá, resp. její aplikace působí v praxi problémy. O tom ostatně svědčí i vyjádření účastníka řízení v dopise čj. MZDR 38530/2015-5/PRO ze dne 26. srpna 2015. Nicméně odvolací orgán má za to, že pokud by bylo důsledně postupováno podle vyhlášky č. 98/2012 Sb. mělo být vycházeno z § 5 odst. 2 uvedené vyhlášky a dokumentaci uchovávat po dobu 5 let. Dále odvolací orgán konstatuje, že pokud bude obecně zváženo uplatnění § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., je třeba vzít v úvahu, že se stanovení lhůty pro uchovávání osobních údajů váže k účelu zpracovávání. Jím ani vlastním stanovením lhůty pro uchovávání předmětných osobních údajů se však rozhodnutí nijak zvláště nezabývalo a opatření k nápravě 1) toto v zásadě ponechalo na úvaze účastníka řízení. K tvrzení účastníka řízení, dle něhož je výrok napadeného rozhodnutí o uložení nápravných opatření nepřezkoumatelný odvolací orgán konstatuje, že s tímto argumentem se lze částečně ztotožnit. Opatření k nápravě musí obsahovat takové vymezení povinností, která je pro jejího adresáta dostatečně jasná a určitá a nevyvolává pochybnosti o tom, co má splnit. Ponechání posouzení skutečnosti, která podmiňuje likvidaci osobních údajů, na účastníkovi řízení, vyvolává pochybnosti o určitosti takto uložených opatření k nápravě“.

Dále odvolací orgán uvedl, že „nesouhlasí s tvrzením účastníka řízení, podle něhož by Úřad pro ochranu osobních údajů neměl být příslušný k posuzování ustanovení § 28 zákona č. 373/2011 Sb. a tedy nebyl oprávněn ke konstatování, že došlo k porušení tohoto zákona. V této souvislosti odvolací orgán uvádí, že Úřad pro ochranu osobních údajů podle § 29 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. provádí dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem (a to jakýmkoli) při zpracování osobních údajů. Má-li tedy předmětné ustanovení vztah ke zpracování osobních údajů, což je v tomto případě nepochybné, je hodnocení jeho dodržování jednoznačně v kompetenci Úřadu pro ochranu osobních údajů. Odvolací orgán naopak souhlasí s tvrzením účastníka řízení, podle něhož by mělo být mimo působnost Úřadu pro ochranu osobních údajů direktivní stanovení povinností upravit uchování zdravotnické dokumentace právním předpisem. Dle odvolacího orgánu vydání právního předpisu jako opatření k nápravě nemůže být Úřadem pro ochranu osobních údajů vůbec uloženo, neboť je tím zasahováno do zákonodárné (původní i odvozené) pravomoci. Konečně odvolací orgán konstatuje, že směrnice č. 95/46/ES neobsahuje ustanovení, na něž účastník řízení odkazoval a v tomto smyslu se tedy účastník řízení mýlil. Z druhé strany však lze uvést, že Pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená podle článku 29 směrnice č. 95/46/ES vydala „Stanovisko č. 4/2007 k pojmu osobní údaje“, kde se mj. uvádí, že „vzorky lidských tkání (například krve) jsou zdrojem, z něhož jsou biometrické údaje získávány, ale samy biometrickými údaji nejsou (podobně jako je biometrickým citlivým údajem vzor otisku prstu, avšak nikoliv sám prst). Získávání informací ze vzorků tkání je proto shromažďováním

osobních údajů, na které se vztahují pravidla směrnice.“ Z takto 7/6 izolovaně podaného závěru, vydaného orgánem, který má „poradní a nezávislou povahu“ (v ž č I 29 odst 1 směrnice č. 95/46/ES), by bylo možno vyvodit, že stopa krve sama o sobě není citlivým údajem. Jinou otázkou však je, do jaké míry byl tento závěr akceptovaný dalšími autoritami, ať vědeckými a zejména justičními, jako např. Evropský soud pro lidská práva anebo Soudní dvůr Evropské unie. S ohledem na kontext tohoto rozhodnutí však odvolací orgán nepovažoval za potřebné se touto záležitostí hlouběji zabývat. Má však za nepochybné, že předmětná kartička je nosičem osobních údajů začleněných do režimu zpracování a jako taková podléhá režimu zákona č. 101/2000 Sb. Celkově pak odvolací orgán konstatuje, že ačkoli rozhodnutí zrušil a řízení ve vztahu k účastníkovi řízení zastavil, zároveň shledal, že v případě předmětného zpracování osobních údajů zřejmě dochází k porušování povinností stanovených zákonem. Tato porušení se patrně týkají především nedostatečného právního titulu pro zpracování osobních údajů a lhůty uchovávání osobních údajů. Očekává proto, že správní orgán prvního stupně zahájí řízení o uložení opatření k nápravě dle § 40 zákona č. 101/2000 Sb. s příslušnými subjekty v postavení správců osobních údajů a při formulaci opatření k nápravě bude vycházet se stanovisek odvolacího orgánu uvedených v tomto rozhodnutí“.

Novorozenecký laboratorní screening je aktivní a celoplošné vyhledávání chorob v jejich časném, preklinickém stadiu tak, aby se tyto choroby diagnostikovaly a léčily dříve, než se stačí projevit a způsobit dítěti nevratné poškození zdraví. Je založen na analýze suché kapky krve na filtračním papírku, tzv. novorozenecké screeningové kartičce. Krev se odebírá za definovaných podmínek všem novorozencům narozeným na území České republiky, rodiče dítěte (matka) musí být před odběrem vzorku pro novorozenecký screening informováni o jeho principu a způsobu provedení. To spočívá v odběru několika kapek krve na screeningovou kartičku, jejich následné biochemické analýze a případně molekulárně genetickém testu genu pro cystickou fibrózu.

Dle zjištění správního orgánu z provedených kontrol č.j. UOOU-01693/14 a UOOU-01679/14 jsou na screeningových kartičkách uchovávány osobní a citlivé údaje v rozsahu: jméno a příjmení novorozence, rodné číslo novorozence nebo matky, pojišťovna novorozence nebo matky, porodní hmotnost, datum a čas narození, datum a čas odběru, kódové číslo odběru, jméno a telefon praktického dětského lékaře, jméno, příjmení, telefon a adresa pobytu matky a informace o tom, zda jde o první nebo opakovaný odběr, včetně nosiče citlivých údajů, tj. biologického materiálu, kterým je suchá kapka krve.

Účastník řízení je ve smyslu Metodického návodu Ministerstva zdravotnictví ČR k zajištění celoplošného novorozeneckého laboratorního screeningu a následné péče publikovaném ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví ČR č. 6/2009 subjektem, který provádí novorozenecký laboratorní screening a uchovává screeningové kartičky se suchou kapkou krve novorozenců, jimž byl proveden novorozenecký laboratorní screening.

... v podnětu ze dne 20. srpna 2014 uvedla, že prostřednictvím svého právního zástupce dne 10. července 2014 písemně požádala účastníka řízení o informace týkající se uchovávání screeningových kartiček s osobními údaji a krevními vzorky svých dcer ... a V předmětné žádosti uvedla, že dne ... se jí v Ústavu pro péči o matku a dítě v Praze Podolí (dále jen „ÚPMD“) narodila její dcera ... a dne ... dcera Po jejich narození došlo k odběru krevních vzorků za účelem provedení novorozeneckého screeningu. ... dále uvedla, že novorozenecký screening jejích dcer byl účastníkem řízení proveden v souladu s Metodickým návodem Ministerstva zdravotnictví ČR k zajištění celoplošného novorozeneckého laboratorního screeningu a následné péče publikovaném ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví ČR č. 6/2009 uchovávána u účastníka řízení. Dále účastníkovi řízení sdělila, že „při odběru krve jsem nebyla informována o tom, že screeningová kartička je po provedení screeningu archivována a s tímto jsem tedy nevyjádřila souhlas. Nejsem si vědoma toho, že bych před provedením odběru, ale i následně vyslovila jakožto zákonný

zástupce mých dcer svůj souhlas s uchováváním jejich screeningových kartiček po provedení novorozeneckého screeningu, ačkoli by k uchovávání kartiček mělo v souladu s pokynem ministerstva zdravotnictví docházet pouze se souhlasem zákonného zástupce dítěte. Tento souhlas neudělil ani otec dítěte.“

Dále ... v žádosti požádala účastníka řízení o sdělení:

- 1) Zda účastník řízení v současně době uchovává screeningové kartičky jejích dcer.
- 2) Zda k tomuto uchovávání disponuje účastník řízení souhlasem jejím nebo souhlasem otce dcer. Pokud ano, požádala o doložení tohoto souhlasu.
- 3) Pro případ, že účastník řízení screeningové kartičky uchovává a nedisponuje jejím souhlasem nebo souhlasem otce dcer, je toho názoru, že k uchovávání osobních údajů jejích dcer dochází bez právního titulu, požádala v souladu s 21 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., o okamžitou likvidaci screeningových kartiček a o následné informování o provedené likvidaci včetně doložení protokolu o léto likvidaci.
- 4) Pro případ, že by účastník řízení s jejím souhlasem disponoval, požádala o jeho doložení. Dále sdělila, že pokud účastník řízení disponuje jejím souhlasem s uchováváním screeningových kartiček, tento souhlas odvolává

Účastník řízení právnímu zástupci ... v dopise č.j. VFN/020058/2014 ze dne 29. července 2014 sdělil:

„1) Screeningové kartičky obou dcer žadatelky jsou zde uchovávány.

2) Souhlasy zákonných zástupců se s kartičkami nezasílají, informaci o tom, zda byl souhlas získán či nikoliv získáte u poskytovatele zdravotních služeb, kde se dcery žadatelky narodily.

3) Likvidace zdravotnické dokumentace je upravena obecně závazným právním předpisem, a to vyhláškou 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci. Vzhledem k tomu, že se připravuje novela této vyhlášky, kde budou definovány náležitosti screeningové kartičky a její skartační lhůta, musíme vyčkat na vyhlášení novely ve Sbírce zákonů a poté budeme postupovat v souladu s touto úpravou“.

V dopise č.j. UOOU-08157/14-5 ze dne 16. října 2014, byl ÚPMD požádán Úřadem o doložení souhlasu matky nebo otce s provedením novorozeneckého screeningu a s uchováváním screeningových kartiček s osobními údaji a kapkou krve jejích dcer ..., nar. ... a ... nar. ..., a dále o sdělení dalších informací souvisejících s plněním informační povinnosti i ve smyslu uchování screeningových kartiček s krevními vzorky.

ÚPMD zaslal Úřadu přípis ze dne 3. listopadu 2014 (č.j. UOOU-02289/16-5), ve kterém uvedl: *„Novorozenecký screening metabolických vad je v ÚPMD je prováděn v souladu se zákony a metodickým návodem Ministerstva zdravotnictví ČR: z. č.372/2011 Sb., v platném znění – zákon o poskytování zdravotních služeb, z.č. 373/1011 Sb., v platném znění – zákon o specifických zdravotních službách, Metodický návod Ministerstva zdravotnictví ČR k zajištění celoplošného novorozeneckého laboratorního screeningu a následné péče uveřejněný ve Věstníku MZ ČR č. 6/2009. Dále ÚPMD uvedl: „informování rodičů, resp. zákonných zástupců o principu a účelu novorozeneckého screeningu provádí lékaři novorozeneckých oddělení na základě doporučení způsobu informování v metodickém návodu a dle znění příslušných ustanovení výše uvedených zákonů. Písemná forma není požadována. Matka – zákonný zástupce novorozence, která odmítá provedení novorozeneckého laboratorního screeningu vrozených či dědičných onemocnění, která odmítá provedení novorozeneckého laboratorního screeningu vrozených či dědičných onemocnění, podepisuje písemný nesouhlas, který je uložen do zdravotnické dokumentace“.*

Přípisem č.j. UOOU-08157/14-10 ze dne 5. ledna 2015 byl účastník řízení Úřadem vyzván k likvidaci screeningových kartiček s osobními údaji a suchou kapkou krve dětí ... – ... a Účastník řízení se k výzvě Úřadu nevyjádřil.

Oznámení o zahájení správního řízení č.j. UOOU-02293/16-18 ze dne 19. února 2016 (dále jen „Oznámení“), bylo účastníku řízení dodáno do datové schránky téhož dne. V Oznámení

o zahájení správního řízení byl účastník řízení správním orgánem informován o předmětu správního řízení a také byl poučen o svých právech a povinnostech dle příslušných ustanovení správního řádu. Účastníku řízení bylo v Oznámení sděleno, že účastník řízení oprávněně předpokládal, že ÚPMD získal souhlas ke zpracování, tedy i uchovávání osobních údajů za účelem novorozeneckého screeningu od zákonného zástupce při porodu ... a Účastníkovi řízení bylo dále sděleno, že osobní údaje dětí na screeningových kartičkách, včetně suché kapky krve zpracovává v dobré víře s tím, že souhlas zákonného zástupce s jejich zpracováním a uchováváním byl získán po porodu v ÚPMD, to však pouze do doby, kdy byl účastník řízení v žádosti ze dne 10. července 2014 ... požádán o likvidaci osobních údajů jejich dětí, vedených na screeningových kartičkách, což účastník řízení neučinil a osobní údaje dětí ..., včetně suché kapky krve, jako nosiče citlivých údajů, nadále uchovává. Dále bylo účastníku řízení v Oznámení sděleno, že mu budou uložena opatření ve věci likvidace osobních údajů dětí ..., a to ..., nar. ... a ..., nar. ..., bytem ..., uchovávaných účastníkem řízení v souvislosti s odběrem kapky krve v rámci novorozeneckého laboratorního screeningu, bez souhlasu zákonných zástupců dětí, tedy bez právního titulu, čímž porušil § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., přičemž výjimky uvedené v § 5 odst. 2 písm. a) – g) zákona č. 101/2000 Sb. se na uvedené zpracování nevztahují. Účastníku řízení bylo také v Oznámení sděleno, že správním orgánem bude stanovena lhůta k odstranění zjištěných nedostatků (lhůta k likvidaci osobních údajů).

V písemné reakci ze dne 8. března 2016 čj. VFN/6058/2016 na Oznámení o zahájení správního řízení účastník řízení uvedl: „vzhledem k tomu, že VFN nemůže být přičítáno k tíži, a že tedy neodpovídá za legislativní prostředí k provádění novorozeneckého laboratorního screeningu včetně toho, zda kapka krve je zdrojem, ze které je možno získat citlivý osobní údaj nebo zda je osobním údajem sama, neodpovídá za neodebrání souhlasu zákonného zástupce pro provedení genetického vyšetření z kapky krve u nezl. ... je upraven přístup ke kartičkám tak, že je vyloučeno její zneužití (ke kartičkám mají přístup pouze zaměstnanci VFN-vybraní pracovníci Diagnostických laboratoří Ústavu dědičných metabolických poruch; kartičky jsou skladovány pod trojím uzamčením v souladu s interním předpisem VFN-Zabezpečení a přístup do prostor (VFN-SM-35); v případě potřeby dalšího využití kartičky pro zdravotní služby je kartička vydána **pouze** dalším poskytovatelům zdravotních služeb na základě podepsaného informovaného souhlasu zákonných zástupců s dalším vyšetřením vzorku; předání kartičky je zaprotokolováno spolu s ověřením totožnosti osoby, která kartičku vyzvedla; protokoly jsou skladovány v Ústavu dědičných metabolických poruch), VFN se nedomnívá, že by tedy porušila nějaké ustanovení zákona o ochraně osobních údajů. Přihlédneme-li k názoru, že kartička s kapkou krve je pouhým zdrojem, z něhož je biometrický údaj možný získat a že tuto kartičku lze považovat za zdravotnickou dokumentaci sui generis, je možné pro tento případ postupovat v souladu s ustanoveními vyhlášky č. 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci. Vzhledem k tomu, že taková položka se v příloze č. 2 vyhlášky nenalézá, nejbližší k ní má položka 15. Žádanka — S, 5 let od provedení vyšetření; týká se poskytovatele, který poskytl vyžádanou zdravotní službu. Kdyby byla přijata uvedená hypotéza, bylo by možné provést skartaci kartičky nezletilé ... z důvodu uplynutí minimální lhůty uchování zdravotnické dokumentace a nezletilé ... z důvodu absence souhlasu s genetickým vyšetřením. Výše uvedený návrh se však netýká ostatních kartiček, neboť z důvodu právní nejistoty VFN je nucena jednat s nejvyšší obezřetností a dosud kartičky nelikvidovat. Vzhledem k výše uvedenému navrhuje, aby správní řízení bylo zastaveno, neboť VFN neporušila z důvodu absence právní úpravy žádné ustanovení zákona a pokud by se přihlédlo k úpravě vyhlášky č. 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci, tak skartační doba uvedená v položce 15 přílohy č. 2 je minimální, nikoli závazná ve vztahu k provedení skartace“.

Úřad obdržel od účastníka řízení dne 31. března 2016 přípis čj. VFN/7541/2016, nazvaný „Vyjádření k oznámení zahájení správního řízení – Opravné vyjádření“, ve kterém účastník uvedl stejný text jako v reakci na Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 8. března 2016 čj. VFN/6058/2016. Dále účastník řízení uvedl v přípise tuto opravu textu prvního

odstavce na str. 2 Vyjádření k oznámení zahájení správního řízení ze dne 8. března 2016: „Kdyby byla přijatá uvedená hypotéza, bylo by možné provést skartaci kartičky nezletilé ... z důvodu uplynutí minimální lhůty uchování zdravotnické dokumentace a nezletilé Evy po Biochemické laboratorní vyšetření, které je na ÚDMP VFN prováděno v rámci novorozeneckého screeningu, je založeno na detekci metabolitů v krevní kapce novorozence. Neanalyzuje tudíž lidský zárodečný genom ani jeho části a není tedy genetickým vyšetřením ve smyslu § 28 odst. 1 z. č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. Vzhledem k tomu, že se nejedná o genetické vyšetření, nenastala povinnost získat souhlas s genetickým vyšetřením.“ V závěru přípisu požaduje účastník řízení, aby správní řízení bylo zastaveno.

Úřad obdržel dne 1. dubna 2016 od účastníka řízení e-mail čj. UOOU-02293/16-24 (příloha č. 21), ve kterém popsal postup při vyřazování zdravotnické dokumentace. „Vyřazování a zničení zdravotnické dokumentace dle vyhlášky 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci, je řešeno v příloze č. 2, čl. 4 až 6. Všeobecná fakultní nemocnice v Praze (§ 3, odst. 1 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů) je povinna předložit příslušnému archivu (pro VFN je určen Národní archiv) návrh na vyřazení zdravotnické dokumentace k souzení a provedení výběru archiválií mimo skartační řízení. Národní archiv po posouzení předložené zdravotnické dokumentace zašle VFN Protokol o výběru archiválií mimo skartační řízení. Součástí protokolu je i poučení, kde je uvedeno, že VFN může podat námítky ve smyslu § 46, odst. 1, písm. e) zákona č. 499/2004 Sb. u Národního archivu do 15 dnů ode dne doručení protokolu. Zdravotnická dokumentace je zničena až po uplynutí lhůty pro podání námitek“.

S odvoláním na Rozhodnutí předsedkyně Úřadu jako odvolacího orgánu ze dne 15. prosince 2015, č.j. UOOU-07393/15-31 správní orgán konstatuje, že osobní a citlivé údaje novorozence, včetně suché kapky krve novorozence na screeningové kartičce se týkají zdravotních služeb, resp. nepochybně mají relevanci ke zdravotnímu stavu pacienta (novorozence), čemuž svědčí i ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 98/2012 Sb., dle kterého „zdravotnická dokumentace, s ohledem na rozsah poskytovaných zdravotních služeb obsahuje údaje o zdravotním stavu pacienta a skutečnostech souvisejících s poskytováním zdravotních služeb pacientovi“ a dále i ustanovení § 1 odst. 1 písm. h) uvedené vyhlášky, dle které zdravotnická dokumentace obsahuje „informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotních služeb, včetně anamnestických údajů potřebných pro poskytování zdravotních služeb“. Podobná úprava je uvedena také v ustanovení § 53 odst. 2 písm. d) zákona č. 372/2011 Sb., podle něhož zdravotnická dokumentace obsahuje též „informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotních služeb“. Předmětné údaje tedy v každém případě podléhají režimu § 53 a násl. zákona 372/2011 Sb. a prováděcí vyhlášky č. 98/2012 Sb. Vyhláška č. 98/2012 Sb. se předmětnou záležitostí (novorozeneckým screeninem a uchováním osobních a citlivých údajů s ním souvisejících) specificky nijak nezabývá. Správní orgán konstatuje, že pokud by bylo důsledně postupováno podle vyhlášky č. 98/2012 Sb., mělo být vycházeno z § 5 odst. 2 uvedené vyhlášky a dokumentaci uchovávat 5 let.

Správní orgán v daném případě konstatuje, že suchou kapku krve na screeningové kartičce nelze označit přímo za osobní nebo citlivý údaj (obdobně jako není údajem list papíru nebo média typu CD či USB), avšak jedná se o nosič těchto údajů, přičemž v daném případě jsou osobní údaje s tímto svým nosičem neoddělitelně spjaty. Osobními, resp. citlivými údaji jsou v daném případě až údaje získané analýzou kapky krve. Vzorky lidských tkání (například krve) jsou zdrojem, z něhož jsou biometrické údaje získávány, ale samy biometrickými údaji nejsou (podobně jako je biometrickým údajem vzor otisku prstu, avšak nikoli sám prst).

Získávání informací ze vzorků tkání je proto shromažďováním osobních údajů, na které se vztahují pravidla Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, viz stanovisko č. WP 136 pracovní skupiny pro ochranu osobních údajů, která byla zřízená na základě čl. 29 uvedené Směrnice. Dle správního orgánu je zcela zjevné, že opatření k likvidaci, které má směřovat k ukončení nezákonného uchovávání osobních a citlivých údajů, musí zahrnovat i nosič citlivých údajů, na kterém se předmětné údaje nacházejí, tedy i suchou kapku krve.

Správní orgán ke zpracování osobních a citlivých údajů účastníkem řízení dále konstatuje, že každé zpracování tedy i uchovávání osobních a citlivých údajů musí být v souladu s povinnostmi stanovenými v zákoně č. 101/2000 Sb. a s povinnostmi stanovenými ve zvláštním právním předpise, jenž je v daném případě prováděcí vyhláška č. 98/2012 Sb. k § 69 zákona č. 372/2011 Sb., ve které je doba uchovávání zdravotnické dokumentace samostatně stanovena v § 5 odst. 2 na 5 let. Správní orgán je v daném případě toho názoru, že osobní a citlivé údaje na screeningové kartičce, zpracovávané v rámci novorozeneckého laboratorního screeningu se týkají zdravotních služeb, které nepochybně mají vztah ke zdravotnímu stavu pacienta a jsou součástí zdravotnické dokumentace a jejího vedení ve smyslu § 53 a násl. zákona č. 372/2011 Sb. Účastník řízení je proto povinen uchovávat osobní a citlivé údaje na screeningové kartičce, včetně suché kapky krve jako součást zdravotní dokumentace, a to pouze po dobu 5 let tak, jak je uvedeno v § 5 odst. 2 vyhlášky č. 98/2012 Sb.

Vzhledem k tomu, že zákon č. 372/2011 Sb., ani zákon č. 373/2011 Sb. dobu uchovávání osobních a citlivých údajů na screeningových kartičkách, včetně suché kapky krve neupravuje, je správní orgán v daném případě toho názoru, že je zapotřebí při jejich uchovávání vycházet z obecně stanovené doby uchování zdravotnické dokumentace, tedy doby 5 let, která je stanovena v § 5 odst. 2 vyhlášky č. 98/2012 Sb., pro uchovávání zdravotnické dokumentace. Vyhláška č. 98/2012 Sb. je prováděcím právním předpisem k § 69 zákona č. 372/2011 Sb., ve kterém je pod písm. d) uvedeno, že *„zvláštní právní předpis stanoví dobu uchování zdravotnické dokumentace, postup při vyřazování zdravotnické dokumentace a způsob jejího zničení po uplynutí doby uchování“*. Dle správního orgánu je tímto zvláštním právním předpisem vyhláška č. 98/2012 Sb., podle které je účastník řízení povinen řídit se dobou 5 let pro uchovávání screeningových kartiček s osobními a citlivými údaji.

Na základě výše uvedených skutečností, má správní orgán v daném případě za prokázané, že účastník řízení jako správce osobních a citlivých údajů novorozenců zpracovávaných na screeningových kartičkách v rámci novorozeneckého laboratorního screeningu, včetně suché kapky krve jako nosiče citlivých údajů, nedodržel v případě dcery, nar. ... dobu uchování jejich osobních a citlivých údajů zpracovávaných za účelem provedení novorozeneckého laboratorního screeningu a osobní údaje na screeningové kartičce, včetně suché kapky její krve jako nosiče citlivých údajů, uchovává po dobu delší než 5 let. U ... byl novorozenecký laboratorní screening proveden po jejím narození, tj. po S ohledem na lhůtu 5 let, stanovenou k likvidaci screeningových kartiček, jako zdravotnické dokumentace, měly být její osobní údaje na screeningové kartičce, včetně suché kapky její krve, jako nosiče citlivých údajů, zlikvidovány koncem roku 2014, resp. počátkem roku 2015. Uchovávání osobních údajů na screeningové kartičce ..., včetně suché kapky její krve jako nosiče citlivých údajů po této době, je v rozporu s ustanovením § 5 odst. 2 vyhlášky č. 98/2012 Sb., dle kterého je doba uchovávání zdravotnické dokumentace stanovena na 5 let, neboť předmětné osobní a citlivé údaje, týkající se novorozeneckého screeningu se týkají zdravotních služeb, resp. nepochybně mají relevanci ke zdravotnímu stavu pacienta, čímž současně účastník řízení porušil povinnost uloženou mu jako správci osobních údajů v § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., podle kterého je správce osobních údajů povinen *„uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Po*

uplynutí této doby mohou být osobní údaje uchovávány pouze pro účely státní statistické služby, pro účely vědecké a pro účely archivnictví. Při použití pro tyto účely je třeba dbát práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů, a osobní údaje anonymizovat, jakmile je to možné“.

... požádala účastníka řízení dne 10. července 2014 rovněž o likvidaci screeningové kartičky, tedy o likvidaci osobních a citlivých údajů své dcery ..., nar. Tuto svoji žádost zdůvodnila tím, že ani ona, ani otec ..., nevyjádřili souhlas s archivací screeningové kartičky. Správní orgán na základě vyjádření ... a na základě vyjádření ÚPMD nemá za prokázané, že by ..., ani otec ..., vyjádřili nesouhlas s provedením novorozeneckého laboratorního screeningu, tedy s odběrem novorozenecké krve jejich dcery ... za účelem provedení novorozeneckého laboratorního screeningu, tedy s poskytnutím zdravotní služby ve smyslu ustanovení § 28 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., resp. v daném případě ve smyslu § 28 odst. 3 písm. a) bod 5. zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. Správní orgán má za to, že absenci písemného souhlasu zákonného zástupce s odebráním kapky krve za účelem provedení novorozeneckého laboratorního screeningu, by bylo možné hodnotit jako porušení ustanovení § 28 odst. 4 písm. b) zákona č. 373/2000 Sb., tedy porušení právního předpisu v oblasti zdravotnictví, ne však jako absenci souhlasu se zpracováním osobních údajů a jejich následným uchováváním ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb.

Tím, že ..., nar. ..., byla poskytnuta zdravotní služba, tj. byl proveden novorozenecký laboratorní screening, vznikla účastníkovi řízení povinnost vést a uchovávat její zdravotnickou dokumentaci dle § 53 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., dle kterého je poskytovatel zdravotnických služeb povinen vést a uchovávat zdravotnickou dokumentaci a nakládat s ní podle zákona č. 372/2011 Sb., přičemž podle věty druhé výše uvedeného ustanovení je zdravotnická dokumentace souborem informací vztahujících se k pacientovi, o němž je vedena. Zdravotnická dokumentace podle účelu jejího zaměření obsahuje dle § 53 odst. 2 písm. d) zákona č. 372/2011 Sb., informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotních služeb.

Dle správního orgánu účastník řízení zpracovává osobní a citlivé údaje ... na základě plnění právní povinnosti správce osobních údajů v souvislosti s vedením zdravotnické dokumentace, provádí zpracování nezbytné pro dodržování právní povinnosti správce osobních údajů dle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., z tohoto důvodu není možné souhlas se zpracováním osobních údajů po poskytnutí zdravotní služby odvolávat, neboť souhlas subjektu údajů, v daném případě souhlas zákonných zástupců ..., není právním titulem pro zpracování a následné uchovávání osobních a citlivých údajů na screeningové kartičce. Na takové odvolání nelze aplikovat ani odvolání souhlasu s poskytnutím zdravotních služeb dle § 34 odst. 4 zákona č. 372/2011 Sb., neboť vedení zdravotnické dokumentace není poskytováním zdravotních služeb.

Správní orgán má za prokázané, že účastník řízení osobní a citlivé údaje ... nar. ..., bytem ..., uchováváné na screeningové kartičce v souvislosti s novorozeneckým laboratorním screeningem, v rozsahu: jméno a příjmení novorozence, rodné číslo novorozence nebo matky, pojišťovna novorozence nebo matky, porodní hmotnost, datum a čas narození, datum a čas odběru, kódové číslo odběru, jméno a telefon praktického dětského lékaře, jméno, příjmení, telefon a adresa pobytu matky a informace o tom, zda jde o první nebo opakovaný odběr, včetně nosiče citlivých údajů, tj. biologického materiálu, kterým je suchá kapka krve ..., uchovává v souladu s plněním své právní povinnosti ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., přičemž doposud neuplynula doba 5 let, stanovená pro jejich uchovávání, resp. skartaci.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti uložil správní orgán účastníku řízení povinnost zlikvidovat osobní a citlivé údaje dcery, nar., uchovávané na screeningové kartičce v rámci novorozeneckého laboratorního screeningu.

V návaznosti na výše uloženou povinnost provést opatření k nápravě, tj. likvidaci osobních údajů, včetně nosiče citlivých údajů, tj. biologického materiálu, kterým je suchá kapka krve ... , nar. ... , správní orgán současně stanovuje lhůtu pro její splnění. Lhůtu, uloženou ke splnění výše uvedených právních povinností v délce 4 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí, považuje správní orgán za přiměřenou. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná pouze o jednu screeningovou kartičku s osobními údaji a nosič citlivých údajů, tj. suchou kapku krve, která má být zlikvidována, považuje správní orgán uloženou lhůtu k likvidaci screeningové kartičky za zcela dostačující k tomu, aby účastník řízení učinil v uvedené lhůtě příslušná opatření k likvidaci osobních a citlivých údajů

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

Poučení o odvolání: V souladu s § 81 odst. 1 a § 86 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů, který rozhodnutí vydal, podat proti výrokové části rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí odvolání.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději však desátým dnem od jeho uložení u provozovatele poštovních služeb. V případě doručování do datové schránky je rozhodnutí doručeno okamžikem přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději však desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 19. dubna 2016

otisk
úředního
razítka

PaedDr. Jana Rybínová
inspektorka Úřadu pro ochranu osobních údajů

(dokument podepsán elektronicky)